

המצרים רוצים שחזק רק את זה!
רבקה מרקוביץ (2;6)
ראש־פנה, שכון 4/ב

העיקר — השליטה במיטת
נר שריון (1;6)
נהריה, רח' הרצל, הית ווייל

יד לפה! האייב מאזין!
רבקה בורקוש (4)
כפר־אתא, בית לזר

חתה (7) נבחנה במכון פסיכוכיני. אחת השאלות שהוצגו לפניה היתה: "ממה תתפרנסו אם איבד לא יעבוד?" ענתה שרה: "אז הוא ישב על המדרכה ויקבץ נדבות!"

דודתה שפרה בצלאל
תל־אביב, רחוב כפר־סבא 15

נרבה עוקשי (5) אינה משלימה עם העובדה שאני "שיכנויה לבנה" והיא תי שחומה. ברצותה להוכיח לי כי היא אינה נופלת ממני למרות עורה השחום, אמרה: "את כמו סוכר ואני כמו שוקולדה!"

הגנת מ. סירוטקין
פתח־תקווה, חובר־ציון 27

כבישי (5;6) חוזר מהגן בשמחה: "אמא! עשינו היום בור עמוק מאד!" "ומצאתם נפט?" שאלתי.

"עוד לא", ענה, "אבל זה התחיל כבר להסריח!"
אמו עליזה כפכפי
הדר־יוסף, שיכון מח"ל 176

שיחה נסכה בחוג המשפחה על זוג הקומיקאים דדיגאן ושומאכר, כשלפתע התפרצה ניצה (6) וקראה: "אני לא מבינה כלום. מה זה? או שאתם מדברים על שני שחקנים, או שאתם מדברים על דדיגאן ושומאכר!"

אחיה יהודה צבי
תל־אביב, מלצ"ט 37

סתר (3) לא התרגלה לשהייה הממושכת בחוץ־לארץ. יהגועים לארץ תוקפים או תה לעתים. יום אחד שאלה אותי: "אמא, את יודעת איפה אני גרה?"

"בתל־אביב, יד אליהו, רחוב להגארדיה 29."
ענית.

שנפדה לי שן, ניסתה דליה (5) לנחמני: "אל תצטערי, אמא. עוד מעט תצמח לך אחת. גם לי תיפולנה השיניים בשנה הבאה."

אמה יהודית איצצסקו
קרית חיים, 28/65

כתא כעסה על נעמי (3) ואמרה לה: "את ילדה רעה!" השיבה נעמי: "אני יודעת שאני רעה, אבל יש אביה ישראל הולצברגר לי שכל!"

הרצליה, רח' סוקולוב, בית אסא־לוב

צברית תמידית רשתית

בורה (7) גילתה בקיאת בניאוגרפיה ודאגה לגורל המדינה גם יחד. השבוע שאלה: "נכון שהאדמה מסתובבת?" "נכון," ענית.

"יא בא יי," הגיכה "אז הנפט בנגב יכול להישפך החוצה!"

ששמעיה על קרן המגן, באה דבורה הביתה בעצם שעות הלילה, זרקה את ספריה ארצה, והכריזה באוזני אמה המופתעת: "אמא, אני לא הולכת יותר לבית־הספר, ובעד הכסף שאת גותנת למורה נקנה הרבה מאסטיק לחיילים!"

בן־דודה טוביה הולצמן
טירת הכרמל

ני אלי (5) נכנס יום אחד הביתה כשכולו מלוכלך. "אלוהים אדירים!" קראתי, "רק לפני חצי־שעה הלבשתי אותך בחליצה נקייה ותראה איך התלכלכלת!" אלי ענה ברוגז: "אלוהים אדירים, אלוהים אדירים — תיכף את מלשינה הכל לאלוהים!"

אמו שרה מלחי
רמת־גן, רחוב הגת 4

לדי הגן בעין־חרוד השמיעו עצות משלהם כיצד להגדיל את התרומה לקרן־המגן. יעקב: "לא נשבור דברים בגן, אז לא נצטרך לקנות חדשים, ובעד זה נקנה נשק!"

יובל: "באמריקה יש הרבה כסף. כדאי לנסוע ולהביא."

שי: "צריך לתקן את הגיפס מהחצר ולמסור אותו לצה"ל!" אליהו: "לא ללחוץ את העפרונות, אז העופרת לא תישבר ולא נצטרך לקנות חדשים." עידן: "לאסוף בולים ובכסף לקנות נשק..."

מאוחר יותר, כשמעץ את הגננות מתייעצות אם למכור את האחו של הגן למען קרן־המגן, אמר: "נמסור את האחו שלנו, אז הוא יתנפל על המצרים כמו שהוא מתנפל על התרנגולות שלנו." משק עין־חרוד הקיבוץ המאוחד

לאחר שביקשתי את עפרה (6) פעמים רבות לחדול ממציצת אצבע, ענתה לאחר הירהורים ממושכים: "אמא, הגדולים מעשים סגירות, ואנחנו הקטנים מוצצים אצבע!" אמה אוהבה מורי פרדס חנה, רחוב ראשונים

כל אדם שישלח למערכת אמרה או תמונה או שתייה יחד, ושיפורסמו בסדר זה. יקבל פרס יפה בצורת הכוללת שי של התכשירים המפורסמים לתינוקות, "בבה שופמן" פודרה, סבון, תחליב, — המוססיים חן וכריאות ל־תינוק. נוכח על כך יקבלו ילדים משחת שיניים מיוחדת, "בבה שופמן" עם טעם תפוחי זהב. ערכה של כל הכוללת שי (לפי המחירים לצרכן) יהיה שש ל"י. החבילות ישלחו ישר לביתו של הנוכח. את החומר יש לשלוח למערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל־אביב ולסמן על המעטפה "צברית המורים ועוקצנים". כן יש לציון את שמו המלא של הילד ותאריך לידתו, את שם השולח, את יחסו לילד (אם, אב, את, מורה, ננת וכו') ואת כתובתו המלאה. המערכת תבחר בתמונות הטובות ותחזיר לשולחים את כל התצלומים, אם פורסמו או לאו.